

ພຣະທຳດານເຢຣີ - ເລກໜຶ່ງຮ້ອຍສິບຫົກ

ການເປີດເຜີຍວັນແຫ່ງການແກ້ໄຂຄຳ: ການສຳຫຼວດທາງພະຍາກອນກ່ຽວກັບຄຳເຕືອນຂອງ Jeremiah ແລະຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍ

Jeff Pippenger
2024-03-04

ໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ ພວກເຮົາໄດ້ພິຈາລະນາເຢຣີ ບົດທີຫ້າສິບ, ແລະໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນເຖິງການພິພາກສາທີ່ກົງລົງເທິງບາບໂລນ, ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາອັນໃກ້ຈະມາເຖິງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ ແລະສັນສຸດລົງດ້ວຍພຣະພິລດຂອງພຣະເຈົ້າ. ການພິພາກສາໃນຂັ້ນບັງຄັບປະຕິບັດນັ້ນ ຄົວແຕ່ງການລ້າງແຄ້ນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນພາບແທນໂດຍການທຳລາຍເຢຣີຊາເລັມໃນປີ 70 AD. ການທຳລາຍເຢຣີຊາເລັມໂດຍໂຮມໃນປີ 70 AD ນັ້ນ ໄດ້ຖືກພາບລ່ວງໜ້າໂດຍການທຳລາຍເຢຣີຊາເລັມທີ່ເປັນບຸກຄົນດຸກດາໄດ້ກະທຳ. ທັງສອງເຫດການນີ້ຮ່ວມກັນ ເປັນພະຍານສອງປາກກ່ຽວກັບການພິພາກສາໃນຂັ້ນບັງຄັບປະຕິບັດເໝືອນໃສ່ເພນີແຫ່ງເມືອງຕີຣ໌, ຜູ້ຊຶ້ງກໍເປັນຍິງໃສ່ເພນີໃນພຣະນິມິດ ບົດທີສິບເຈັດ ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ເຢຣີຊາເລັມໄດ້ແຈ້ງແກ່ພວກເຮົາວ່າ
ເມື່ອການແກ້ໄຂຄຳຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳເລັດລົງເໝືອນບາບໂລນສະໄໝໃໝ່
ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໂງ່ນນີ້ນັ້ນ “ໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະໃນເວລານັ້ນ
ພຣະຢາເວກຳວດັ່ງນີ້ ຈະມີການຊອກຫາຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ແຕ່ຈະບໍ່ພົບເລີຍ;
ແລະບາບທັງຫຼາຍຂອງຢູດາ ແຕ່ກໍຈະບໍ່ພົບເຫັນ: ເພາະເຮົາຈະຍົກໂທດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຮົາສະຫງວນໄວ້.”
ໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ, ການປະທັບຕາແກ່ຄົນໜຶ່ງແສນສະຫຼັບສະພາບຄົນຈະໄດ້ສຳເລັດລົງແລ້ວ.

“ພວກທ່ານກຳລັງເຮັດຫຍັງຢູ່, ພົນອັງກິດທຸກໆ, ໃນພະລະກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການກະກຽມ?
ບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງຮ່ວມສົມທົບກັບໂລກ ກຳລັງຮັບແບບພົມຂອງໂລກ
ແລະກຳລັງກະກຽມສຳລັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ. ບັນດາຜູ້ທີ່ປົວໃຈໃນຕົນເອງ,
ຜູ້ທີ່ກຳລັງຖອມຕົນລົງຢູ່ຕໍ່ພຣະພິລດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຊຳລະຈິດວິນຍານຂອງຕົນໃຫ້ບໍ່ລືສຸດໂດຍການເຊື່ອ
ຟັງຄວາມຈິງ—ຄົນເຫຼົ່ານີ້ກຳລັງຮັບແບບພົມຈາກສະຫວັນ
ແລະກຳລັງກະກຽມສຳລັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າເທິງໜ້າຜາກຂອງພວກເຂົາ.
ເມື່ອຄຳສັ່ງຖືກປະກາດອອກໄປ ແລະຕາປະທັບຖືກປະທັບລົງ, ລັກສະນະນີ້ສັຍຂອງພວກເຂົາຈະຄົງຢູ່ບໍ່ລືສຸດ
ແລະໄຮມັນທົນຕະຫຼອດນິ້ວນດອນ.” Testimonies, volume 5, 216.

ການພິພາກສາໃນຂັ້ນຕອນບັງຄັບປະຕິບັດເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍສຽງທຶສອງໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບແປດ,
ຜູ້ທີ່ເອີ້ນຊາຍແລະຍິງໃຫ້ໜີອອກຈາກບາບໂລນ, ແລະເຢຣີຊາເລັມກ່າວວ່າ, “ວັນຂອງພວກເຂົາມາເຖິງແລ້ວ,
ເວລາແຫ່ງການເຂົ້າຢູ່ມຢາມຂອງພວກເຂົາ. ສຽງຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ລະຫວ່າງພົນອອກຈາກແຜ່ນດິນບາບໂລນ,
ເພື່ອປະກາດໃນຊ່ືວນເຖິງການແກ້ໄຂຄຳຂອງພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ຄືການແກ້ໄຂຄຳເພື່ອພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ. ຈົ່ງເອີ້ນບັນດານັກຍິງທະນາຄວາມຮ່ວມກັນເພື່ອຕໍ່ສູ້ບາບໂລນ:
ບັນດາຜູ້ທີ່ຂຶ້ນສາຍທະນາທັງຫມົດ, ຈົ່ງຕັ້ງຄຳຍລັອມນາງໄວ້ຮອບດ້ານ; ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດໜຶ່ງໄດ້:
ຈົ່ງຕອບແທນນາງຕາມການງານຂອງນາງ; ນາງໄດ້ເຮັດສິ່ງໃດໄວ້ ກໍຈົ່ງເຮັດຕາມນາງຕາມນັ້ນ.”
ການພິພາກສາຂອງນາງສຳເລັດລົງໂດຍ “ນັກຍິງທະນາ,”
ການກ່າວເຖິງນັກຍິງທະນາເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນພຣະຄຳພີແມ່ນກ່ຽວກັບອິດສະຣາເອນ.

ແລະພຣະເຈົ້າຊົງຟັງສຽງຂອງເດັກນ້ອຍນັ້ນ;
ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງເອີ້ນນາງຮາກາຈາກພາກພື້ນສະຫວັນ ແລະກ່າວແກ່ນາງວ່າ, ຮາກາເອີຍ,
ເຈົ້າເປັນຫຍັງ? ຢ່າຍື່ນເລີຍ; ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຟັງສຽງຂອງເດັກນ້ອຍນັ້ນຢູ່ບ່ອນທີ່ເຂົາຢູ່, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ,
ອັນເດັກນ້ອຍນັ້ນຂຶ້ນ ແລະຈັບເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ; ເພາະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່.
ແລ້ວພຣະເຈົ້າຊົງເປີດຕາຂອງນາງ, ແລະນາງໄດ້ເຫັນນ້ຳສ້າງໜຶ່ງ; ແລະນາງກໍໄດ້ປັດກັນນ້ຳໃສ່ຖົງນ້ຳ
ແລະໃຫ້ເດັກນ້ອຍນັ້ນດື່ມ. ແລະພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດກັບເດັກນ້ອຍນັ້ນ; ແລະເຂົາໄດ້ຕັບໃຫຍ່ຂຶ້ນ,
ແລະອາໄສຢູ່ໃນຖົງກັນດານ, ແລະກາຍເປັນນາຍພານຍິງທະນູ ປະຖົມມະການ 21:17-20.

“ໂມງແຫ່ງແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່” ໃນ Revelation ບົດທີ 11

ຊັບອກເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການພິພາກສາພາກປະຕິບັດຕໍ່ຍິງໂສເພນີແຫ່ງໂຮມ,
ຊົງເລີ່ມຂຶ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໂງ່ນໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ. ໃນ “ໂມງ” ນັ້ນ
“ວິບັດຄັ້ງທີສາມມາໂດຍໄວ. ແລະທູດສະຫວັນອົງທີ່ຈັດໄດ້ເປົ່າແກ.” ວິບັດຄັ້ງທີສາມ ກໍຄືແກຄັ້ງທີ່ຈັດ. ນັກທະ
ນູແຫ່ງອິສະລາມແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອນຳການພິພາກສາຂອງພຣະອົງມາເຫນືອຜູ້ທີ່ບັງຄັບໃຫ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍ
ແຫ່ງອຳນາດຂອງສັນຕະປາປາ (ການນະມັດສະການວັນອາທິດ),
ແລະຂົນເຖິງຜູ້ທີ່ຖືເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ (ການນະມັດສະການວັນອາທິດ).

ໃນພຣະທຳລູກາ ບົດທີ 21 ພຣະເຢຊູ

ໃນຂະນະທີ່ຊົງຕອບຄຳຖາມຂອງພວກສາວົກກ່ຽວກັບການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ພຣະວິຫານ
ໄດ້ຊົງປະທານຄຳບັນຍາຍທາງປະຫວັດສາດອັນໜຶ່ງ
ຊົງກໍ່ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍດ້ວຍ. ພຣະອົງຊົງອ້າງເຖິງ “ວັນແຫ່ງການແກ້ໄຂ”
ຊົງເປັນລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນອັນສຳຄັນຂອງພັນທະກົດຂອງພຣະອົງໃນຖານະພຣະເມຊີອາ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງຊັບອກສິ່ງໃນຄຳປະກາດເປີດພັນທະກົດຂອງພຣະອົງ
ໂດຍການອ່ານຈາກຜູ້ພະຍາກອນເອຊາຢາໃຫ້ແກ່ຄຣິດຕະຈັກໃນນາຊາເຣັດ. ຄຳປະກາດທີ່ນາຊາເຣັດ ແລະ
ຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນຈາກເອຊາຢາ ບໍ່ໄດ້ເປັນຕົວແທນພຽງແຕ່ພັນທະກົດຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ແມ່ນວຽກງານ
ແລະ ພັນທະກົດຂອງຂະບວນການໜຶ່ງແສນສັກກະວິມະສິດ.

ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ເຫນືອຂ້າງນ້ອຍ;
ເພາະວ່າພຣະຢາເວໄດ້ຊົງເຈັມຂ້າງນ້ອຍໃຫ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ຄົນທີ່ອ່ອນໄຫວ;
ພຣະອົງໄດ້ຊົງສົ່ງຂ້າງນ້ອຍໄປເປັນປົວຜູ້ທີ່ໃຈແຕກສະຫຼາຍ, ເພື່ອປະກາດອິດສະລະແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກກັກຂັງ,
ແລະການເປີດຄຸກແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກຈອງຈຳ; ເພື່ອປະກາດປອ້ນເປັນທີ່ຊອບພຣະໄທຂອງພຣະຢາເວ,
ແລະວັນແຫ່ງການແກ້ໄຂຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ; ເພື່ອປອບໂຍນຄົນທັງປວງທີ່ໄສກເສົ້າ;
ເພື່ອຈັດໄວ້ໃຫ້ແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ໄສກເສົ້າໃນຊີວິດ, ເພື່ອປະທານມົງກຸດອັນງາມແທນຂີ້ຖົງ,
ນ້ຳມັນແຫ່ງຄວາມຊື່ນບານແທນການໄວ້ທຸກ, ແລະເສື້ອຄຸມແຫ່ງການສັນລະເສີນແທນວິນຍານທີ່ຫົດຫູ້;
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ຕົນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ຄືການປູກຂອງພຣະຢາເວ,
ເພື່ອພຣະອົງຈະຮັບພຣະກຽດ. ແລະພວກເຂົາຈະສ້າງບ່ອນຮ້າງເປົ່າແກ່ຂຶ້ນໃໝ່,
ພວກເຂົາຈະຍົກຊັບບ່ອນທີ່ເຄີຍຖືກທຳລາຍໃນອະດີດ, ແລະພວກເຂົາຈະບູຮານເມືອງຮ້າງເປົ່າ,
ບ່ອນທີ່ຖືກທຳລາຍມາຫຼາຍຊົງອາຍຸຄົນ. ແລະຄົນຕ່າງດ້ວຍຈະຍື່ນຄຸ້ມແລະລ້ຽງຝູງແກະຂອງພວກທ່ານ,
ແລະບຸດຫຼານຂອງຄົນຕ່າງຊາດຈະເປັນຄົນໄຖນາ ແລະຄົນເຮັດສວນອະງຸ່ນໃຫ້ພວກທ່ານ.
ແຕ່ພວກທ່ານຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ປະໂລຫິດຂອງພຣະຢາເວ; ມະນຸດທັງຫຼາຍຈະເອີ້ນພວກທ່ານວ່າ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ: ພວກທ່ານຈະກິນຄວາມມັ່ງຄັ້ງຂອງບັນດາປະຊາຊາດ,
ແລະໃນສະຫງ່າລາສີຂອງພວກເຂົາ ພວກທ່ານຈະອວດອ້າງຕົນ. ແທນຄວາມອັບອາຍຂອງພວກທ່ານ
ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບສອງເທົ່າ; ແລະແທນຄວາມອັບສົນ ພວກເຂົາຈະຊົມຊື່ນຍິນດີໃນສ່ວນຂອງຕົນ:
ສະນັ້ນໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາຈະຄອບຄອງສອງເທົ່າ:

ຄວາມຊືນບານອັນເປັນນິດຈະເປັນຂອງພວກເຂົາ. ເພາະວ່າເຮົາ ຄືພຣະຢາເວ ຮັກຄວາມຍຸດຕິທຳ,
ເຮົາກຽດຊັງການບັນສະດົມສຳລັບເຄື່ອງບູຊາເຜົາທັງສິ້ນ;
ແລະເຮົາຈະນຳພາກິດຈະການຂອງພວກເຂົາໃນຄວາມສັດຈົງ,
ແລະເຮົາຈະທຳພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດກັບພວກເຂົາ.
ແລະເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກທຳມະກາງບັນດາປະຊາຊາດ,
ແລະລູກຫຼານຂອງພວກເຂົາຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກທຳມະກາງຊົນເຜົາທັງຫຼາຍ:
ທຸກຄົນທີ່ເຫັນພວກເຂົາຈະຍອມຮັບວ່າ ພວກເຂົາແມ່ນເຊື້ອສາຍພຣະຢາເວໄດ້ຊົງອວຍພອນ.
ຂ້ານ້ອຍຈະຊົມຊືມຍິນດີໃນພຣະຢາເວຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,
ຈົດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຊົມຊືມບານໃນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ;
ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍສວມເສື້ອຜ້າແຫ່ງຄວາມລອດ,
ພຣະອົງໄດ້ຊົງຄຸມຂ້ານ້ອຍໄວ້ດ້ວຍເສື້ອຄຸມແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ,
ດັ່ງເຈົ້າບ່າວແຕ່ງກາຍຕົນດ້ວຍເຄື່ອງປະດັບ, ແລະດັ່ງເຈົ້າສາວປະດັບຕົນດ້ວຍອັນມະນີຂອງນາງ.
ເພາະດັ່ງແຜ່ນດິນໃຫຍ່ຂອງມັນງອກອອກ, ແລະດັ່ງສວນເຮັດໃຫ້ສົງທົດວ່ານໄວໃນນັ້ນແຕກງອກຂຶ້ນ; ດັ່ງ
ນັ້ນພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະທຳໃຫ້ຄວາມຊອບທຳແລະການສັນລະເສີນແຕກງອກຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າ
ບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ. ເອຊາຍາ 61:1–11.

ຈຳນວນຫນຶ່ງແສນສີ່ພັນສີ່ພັນຄົນທີ່ຖືກປະທັບຕາໃນເອເຊກຽນ ບົດ 9 ນັ້ນ
ແມ່ນຜູ້ທີ່ກຳລັງເສົ້າເນື່ອງດ້ວຍບາບທັງຫຼາຍໃນຄຣິດຈັກ ແລະໃນໂລກ.
"ປີອັນເປັນທີ່ພຣະທັຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະວັນແຫ່ງການແກ້ໄຂຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,"
ແມ່ນເວລາທີ່ບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງເສົ້າໃນຊີວິດໄດ້ຮັບການປອບໂຍນ ແລະກາຍເປັນ "ຕົນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ"
ເພື່ອ "ຖວາຍພຣະສິດໃດກໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ." ພວກເຂົາຖວາຍພຣະສິດໃດກໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະວ່າ
"ໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະໃນເວລານັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ, ຈະມີການສືບຫາຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງອິສະຣາເອນ
ແຕ່ຈະບໍ່ພົບເລື້ອຍ." ບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງເສົ້ານັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປະທັບຕາ ແລະພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່
"ຈະສ້າງບ່ອນຮ້າງເກົ່າຂຶ້ນອີກ," ຜູ້ທີ່ "ຈະຍົກຊາກຫັກພັງແຕ່ກ່ອນຂຶ້ນ, ແລະ" ຜູ້ທີ່
"ຈະບຽນະນະຄອນທີ່ຮ້າງເປົ່າ, ຄວາມພັງພິນາດຂອງຫຼາຍຊົ່ວອາຍຸຄົນ." ພວກເຂົາ "ຈະຖືກເອີ້ນວ່າ
ປະໂລຫິດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ," ແລະມະນຸດຈະເອີ້ນພວກເຂົາວ່າ "ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ."

ຄວາມຊອບທຳຂອງຄົນຫນຶ່ງແສນສີ່ພັນສີ່ພັນ ຈະ "ຜຸດຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ,"
ເມື່ອພວກເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງໝາຍໃນໂມງແຫ່ງແຜ່ນດິນໃຫຍ່ໃຫຍ່.
ຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາຖືກເຮັດໃຫ້ປະກົດອອກຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ, ເພາະວ່າມັນເປັນດັ່ງນີ້:
"ດັ່ງທີ່ແຜ່ນດິນເຮັດໃຫ້ໜ່ວຍຂອງມັນງອກອອກມາ, ແລະດັ່ງສວນເຮັດໃຫ້ສົງທົດວ່ານໄວໃນນັ້ນຜຸດຂຶ້ນ;
ດັ່ງນັ້ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຊອບທຳແລະການສັນລະເສີນຜຸດຂຶ້ນ."
ການປະທັບຕາຂອງຄົນຫນຶ່ງແສນສີ່ພັນສີ່ພັນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນເມື່ອຝົນປາຍລະດູມາເຖິງໃນວັນທີ 1 ກັນຍາ 2001.
ໃນເວລານັ້ນເອງ ໜ່ວຍຂອງແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ງອກອອກ.
ເອຊາຍາໄດ້ຊີ້ບອກວ່າເມື່ອໃດໜ່ວຍທັງຫຼາຍຈະຜຸດຂຶ້ນ.

ໃນຂອບເຂດອັນພະມານ, ເມື່ອພຣະອົງຊົງໃຫ້ມັນແຕກງອກອອກໄປ, ພຣະອົງຈະຊົງໂຕ້ຖຽງກັບມັນ;
ໃນວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ ພຣະອົງຊົງຫັກຫ້າມລົມອັນຮຸນແຮງຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ
ຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຢາໂຄບຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົງ;
ແລະນີ້ແມ່ນຜົນທັງສິ້ນແຫ່ງການຍົກເອົາບາບຂອງເຂົາໄປ:
ເມື່ອເຂົາເຮັດໃຫ້ຫີນທັງຫມົດຂອງແທ່ນບູຊາເປັນເໝືອນຫີນບຸນຂາວທີ່ຖືກທຸບໃຫ້ແຕກອອກ,
ບັນດາເສົາບູຊາແລະຮູບເຄົາລົບຈະບໍ່ຕັ້ງຢູ່ອີກ. ເອຊາຍາ 27:8, 9.

ໃນ "ວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ" ຊຶ່ງເປັນ "ລົມແຮງ" ຂອງພຣະອົງ ທີ່ "ພຣະອົງຊົງຢັບຢັ້ງໄວ້" ນັ້ນ, ການ
"ຜຸດອອກ" ຂອງດອກອ່ອນຈະເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອຝົນຖືກ "ວັດສ່ວນ." "ຢັບຢັ້ງໄວ້" ໝາຍເຖິງການຖືກຫ້າມປາມໄວ້.

ເມື່ອລົມທັງສຳຖືກຫ້າມໄວ້ໂດຍທູດສະຫວັນທັງສີ່ໃນພຣະນິມົດບົດທິເຈດ, ການປະທັບຕາຂອງຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ນກໍ່ເລີ່ມຕົ້ນ. ໃນເວລານັ້ນ ຟົນປາຍລະດູລົມ "ປະພອບລົງ" ຢ່າງພໍດີ, ເພາະຄຳວ່າ "ວັດສ່ວນ" ໃນຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນໝາຍເຖິງຄວາມພໍດີ. ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງໄລຍະເວລາຂອງການປະທັບຕາຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ນນັ້ນ ຟົນປາຍລະດູຖືກວັດສ່ວນ, ແລະໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງໄລຍະເວລານັ້ນ ມັນເປັນຟົນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດການວັດສ່ວນ.

"ການເຫລົງມາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ
ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກສະຫວ່າງດ້ວຍພຣະສິຣິຂອງພຣະອົງ
ຈະບໍ່ມາຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະມີຊີວິດຊາດຜູ້ທີ່ຖືກໃຫ້ຄວາມແຈ້ງສະຫວ່າງ ຜູ້ຮູ້ໂດຍປະສົບການວ່າ
ການເປັນຜູ້ຮ່ວມອອກແຮງກັບພຣະເຈົ້ານັ້ນໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ.
ເມື່ອໃດພວກເຮົາມີການອຸທິດຕົນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະດ້ວຍສຸດໃຈ ແກ່ການຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ
ພຣະເຈົ້າຈະຮັບຮູ້ຄວາມເປັນຈິງນັ້ນໂດຍການເຫພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາຢ່າງບໍ່ຈຳກັດ; ແຕ່ສິ່ງນີ້ຈະ
ບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຄຣິສຕະຈັກຍັງບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ຮ່ວມອອກແຮງກັບພຣະເຈົ້າ.
ພຣະເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຫພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາໄດ້ ເມື່ອຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ
ແລະການປະຄົມໃຈຕົນເອງປາກົດເຫັນຢ່າງຊັດແຈ້ງ; ເມື່ອຈິດໃຈຢ່າງຫນຶ່ງຄອບງຳຢູ່
ຊຶ່ງຖ້າຈະເວົ້າອອກມາເປັນຄຳ
ກໍ່ຈະສະແດງຄຳຕອບຂອງກາອິນນັ້ນວ່າ,— 'ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັກສານ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລໍ່?'
ຖ້າຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້, ຖ້າໝາຍສຳຄັນຕ່າງໆທີ່ກຳລັງໝາຍແໜ້ນຂຶ້ນຢູ່ທຸກດ້ານ,
ຊຶ່ງເປັນພະຍານວ່າຈຸດອະສານຂອງທຸກສິ່ງຢູ່ໃກ້ແລ້ວ,
ຍັງບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະປຸກເລົ້າພະລັງງານທີ່ຫລັບໄຫລຂອງຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າຕົນຮູ້ຄວາມຈິງ,
ແລ້ວຄວາມມັດທະໄດ້ສັດສ່ວນກັບແສງສະຫວ່າງທີ່ເຄີຍສ້ອງມານັ້ນ ຈະຄອບງຳຈິດວິນຍານເຫລົ່ານັ້ນ.
ຈະບໍ່ມີແມ່ແດກຮ່ອງຮອຍແຫ່ງຂໍ້ແກ່ຕົວໃດໆ ສຳລັບຄວາມເມີນເສຍຂອງພວກເຂົາ
ທີ່ພວກເຂົາຈະສາມາດນຳສະເໜີຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນວັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການຊຳລະບັນຊີຄັ້ງສຸດທ້າຍ.
ຈະບໍ່ມີເຫດຜົນໃດໃຫ້ອ້າງໄດ້ວ່າ ເປັນເພາະຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ດຳລົງຊີວິດ ແລະດຳເນີນ
ແລະປະຕິບັດງານຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງອັນສັກສິດຂອງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະໂດຍທາງນັ້ນໄດ້ສຳແດງແກ່ໂລກທີ່ມີດົນດ້ວຍບາບ, ຜ່ານພຶດຕິກຳຂອງພວກເຂົາ,
ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ, ແລະຄວາມຮ້ອນຮົ່ມຂອງພວກເຂົາ ວ່າລົດອຳນາດ
ແລະຄວາມເປັນຈິງແທ້ຂອງຂ້າວປະເສີດນັ້ນ ບໍ່ອາດຖືກໃຕ້ແຍ້ງໄດ້." Review and Herald, July 21,
1896.

ໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບຂອງຟົນລະດູທ້າຍ ແລະ ການປະທັບຕາຂອງຄົນຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ນ
ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການຕວງວັດການເຫລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ລົງສຸດ ເພາະວ່າເຂົາສາລິ ແລະ ຫຍ້າລາຍ
ໄດ້ມາເຖິງເວລາແຫ່ງການກ່ຽວແລ້ວ. ຟົນນັ້ນນຳທັງສອງພວກໃຫ້ສັກກຸ່ມເຕັມທີ່,
ແລ້ວໃນຕອນທ້າຍຂອງໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບ ເຂົາສາລິ ແລະ ຫຍ້າລາຍ ຈະຖືກແຍກອອກຈາກກັນ, ແລະ
ເຂົາສາລິຈະ "ຮູ້ໂດຍປະສົບການວ່າ ການເປັນຜູ້ຮ່ວມທຳງານກັບພຣະເຈົ້ານັ້ນໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ"
ແລ້ວພວກເຂົາຈະ "ມີການອຸທິດຕົນຢ່າງສົມບູນ ແລະ ດ້ວຍໃຈໝົດສິນ ຕໍ່ການຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ,
ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນັ້ນ ໂດຍການເຫລົງມາຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຢ່າງບໍ່ຈຳກັດ."

"ວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກອັນຮຸນແຮງ" ໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ແລະການໂຕ້ຖຽງຂອງຮາບາກຸກ
ກ່ຽວກັບຂ້າວສານສັນຕິພາບແລະຄວາມບອດໄພອັນບອມຂອງຂ້າວສານຟົນປາຍລະດູ
ຊຶ່ງກົງກັນຂ້າມກັບຂ້າວສານທີ່ຊີ້ບອກວັນແຫ່ງການພິນາດແກ່ແຄ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ. ໃນຈຸດນັ້ນ
ຕົ້ນພຶດທັງຫຼາຍ ທັງເຂົາສາລິແລະຫຍ້າລະອອງ ໄດ້ເລີ່ມແຕກຕາແລະອອກຜົນທີ່ພວກມັນຈະສຳແດງໃຫ້ປາກົດໃນ
ການພິພາກສາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວໆ ນີ້.

“ອຸປະມາເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງສອນອີກວ່າ ຈະບໍ່ມີເວລາແຫ່ງການທົດລອງອີກພາຍຫຼັງການພິພາກສາ.
ເມື່ອພຣະລາຊາກົດແຫ່ງຂ້າວປະເສີດສຳເລັດລົງ
ການແຍກລະຫວ່າງຄົນດີແລະຄົນຊົງກໍຈະຕິດຕາມມາໃນທັນທີ
ແລະຊະຕາກຳຂອງແຕ່ລະພວກຈະຖືກກຳນົດໄວ້ຢ່າງຖາວອນຕະຫຼອດໄປ.” Christ’s Object Lessons,
123.

ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງກຳລັງກາບຕັດວົງອາທິດໃນເອເຊກຽນ ບົດທີ8,
ແລະອີກກຸ່ມໜຶ່ງໄດ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໃນເອເຊກຽນ ບົດທີ9. ໃນລູກາ ບົດທີ21,
ພຣະຄຣິດກຳລັງຊື້ບືອກເຖິງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝີນສີຟ້າ,
ແລະພຣະອົງຊົງສະແດງເຄື່ອງໝາຍອັນໜຶ່ງທີ່ບົ່ງບອກຊີວິດອາຍຸສຸດທ້າຍໃນປະຫວັດສາດຂອງໂລກ.
ພຣະອົງຊົງລະບຸເຄື່ອງໝາຍນັ້ນທີ່ຄຣິດສະຕຽນທັງຫຼາຍຕ້ອງຮັບຮູ້ເພື່ອຈະຫຼົບໜີຈາກການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ.

ແລະເມື່ອທ່ານທັງຫຼາຍຈະເຫັນພຣະຄຣິດສະຕຽນຖືກກອງທັບຫຼັກມລ້ອມໄວ້,
ເມື່ອນັ້ນຈຶ່ງຮູ້ວ່າຄວາມພິນາດຂອງພຣະຄຣິດນັ້ນໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ.
ເມື່ອນັ້ນໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຢູດາຫຼົບໜີໄປຍັງພູເຂົາ; ແລະໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນທ່າມກາງພຣະຄຣິດນັ້ນອອກໄປເສຍ;
ແລະຢ່າໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຊົນນະບົດເຂົ້າໄປໃນພຣະຄຣິດນັ້ນ. ເພາະວ່າວັນເຫຼົ່ານັ້ນເປັນວັນແຫ່ງການແກ້ໄຂຄົນ,
ເພື່ອສົ່ງທັງປວງທິດໃຫ້ຖືກຂຽນໄວ້ນັ້ນຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ. ລູກາ 21:20–22.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຊື້ບືອກ ລັກສະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງໝາຍສຳຄັນນັ້ນເພີ່ມເຕີມ “ເສັ້ນຕໍ່ເສັ້ນ”
ເພາະພຣະວາຈາຂອງພຣະອົງຖືກບັນທຶກໄວ້ບໍ່ພຽງແຕ່ໃນລູກາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງໂດຍມັດທາຍ ແລະ
ມາຣະໂກອີກດ້ວຍ.

ແລະຂ້າວປະເສີດແຫ່ງອານາຈັກນີ້ຈະຖືກປະກາດໄປທົ່ວໂລກ ເພື່ອເປັນພະຍານແກ່ຊົນຊາດທັງປວງ;
ແລ້ວວາລະສຸດທ້າຍຈະມາເຖິງ. ສະນັ້ນ ເມື່ອພວກທ່ານເຫັນສົງອັນໜ້າຊົງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ່າ
ທີ່ດານເຮັດຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ກ່າວໄວ້ ຢືນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ, (ໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈ:) ເມື່ອນັ້ນ
ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຢູດາ ໜີໄປຍັງພູເຂົາທັງຫຼາຍ. ມັດທາຍ 24:14–16.

ແລະຂ້າວປະເສີດຈະຕ້ອງຖືກປະກາດເສຍກ່ອນໃນທ່າມກາງຊົນຊາດທັງປວງ.
ແຕ່ເມື່ອເຂົາຈະນຳພວກທ່ານໄປ ແລະມອບພວກທ່ານໄວ້, ຢ່າຄິດລ່ວງໜ້າວ່າພວກທ່ານຈະກ່າວສົງໃດ
ແລະຢ່າໄດ້ຕຽມຄຳໄວ້ກ່ອນ; ແຕ່ໃນເວລານັ້ນ ສົງໃດທີ່ຈະຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ກໍຈຶ່ງກ່າວສົງນັ້ນ;
ເພາະຜູ້ທີ່ໄວ້ນັ້ນບໍ່ແມ່ນພວກທ່ານ ແຕ່ແມ່ນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ບັດນີ້
ພົນອົງຈະທຳລາຍພົນອົງໃຫ້ເຖິງຄວາມຕາຍ ແລະບໍ່ມີຈະທຳລາຍບຸດ;
ແລະບຸດຫຼາຍຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ບໍລິຫານດາຂອງຕົນ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນຖືກປະທານຊີວິດ.
ແລະພວກທ່ານຈະຖືກມະນຸດທັງປວງກຽດຊົງເນື່ອງດ້ວຍນາມຂອງເຮົາ; ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ
ຜູ້ນັ້ນຈະລອດ. ແຕ່ເມື່ອພວກທ່ານເຫັນສົງອັນເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊົງແຫ່ງຄວາມພິນາດ,
ຊົງດານເຮັດຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ກ່າວໄວ້, ຕັ້ງຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ມັນບໍ່ຄວນຈະຢູ່, (ຜູ້ທີ່ອ່ານກໍຈົ່ງເຂົ້າໃຈ,) ເມື່ອນັ້ນ
ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຢູດາ ຈົ່ງໜີໄປຍັງພູເຂົາ. ມາຣະໂກ 13:10–14.

ກ່ອນທີ່ພິພາດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ ຊົງເປັນການສຳເລັດຜົນຂັ້ນສຸດທ້າຍ ແລະສົມບູນຂອງ
“ວັນແຫ່ງການແກ້ໄຂຄົນ” ຈະສຳເລັດລົງເທິງຄົນສອງຈຳພວກນັ້ນ,
ຂ້າວປະເສີດແຫ່ງອານາຈັກຈະຕ້ອງຖືກປະກາດ ແລະເຜີຍແຜ່ໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງກ່ອນ. ຂ້າວສານແຫ່ງ
ຂ້າວປະເສີດນັ້ນຖືກມອບແກ່ບັນດາປະຊາຊາດໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍອັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ
ເກີດຂຶ້ນ, ເມື່ອຄົນໜຶ່ງແສນສີໝີນສີຟ້າຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍານ. “ວັນແຫ່ງການແກ້ໄຂຄົນ”
ໝາຍເຖິງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການພິພາກສາບໍລິຫານຂອງຍົງແພດບາບແຫ່ງບາບີໄລນ,
ຊົງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍກົດໝາຍອັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ ແລະສິ້ນສຸດເມື່ອ Michael ລຸກຂຶ້ນ
ແລະໂອກາດແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດປົດລົງ,

ແລະພຣະພິໄລດຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເທລົງໃນໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ.

ໄລຍະເວລານັ້ນແມ່ນ “ຊົ່ວໂມງ” ທີ່ມາຣະໂກໄດ້ລະບຸໄວ້, ແລະແມ່ນ “ຊົ່ວໂມງ” ຂອງ “ແຜ່ນດິນໃຫວ່ໃຫຍ່,” ແລະແມ່ນ “ຊົ່ວໂມງ” ທີ່ກະສັດສົບອົງຕົກລົງມອບອານາຈັກທິດຈັດຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ອຳນາດສັນຕະບາບາ. ເມື່ອວິນຍານຄົນສຸດທ້າຍໄດ້ຍອມຮັບຂ່າວປະເສີດທີ່ຖືກປະກາດແກ່ທຸກປະຊາຊາດແລ້ວ, ໄລຍະແຫ່ງການທົດລອງກໍປິດລົງ, ແລະພຣະພິໄລດຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເທລົງໂດຍບໍ່ມີຄວາມເມດຕາ. ໄລຍະເວລານັ້ນເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອຂ່າວປະເສີດຖືກປະກາດແກ່ທຸກປະຊາຊາດ ໃນຂະນະທີ່ທັງສັນຍາຖືກຊຸຂຶ້ນ, ແລະສັນສຸດເມື່ອບຸກຄົນຄົນສຸດທ້າຍຕອບສະໜອງຕໍ່ຂ່າວສານແຫ່ງຂ່າວປະເສີດທີ່ຖືກປະກາດ ແລະເທດສະໜາ ແລະຕົວພິເສດຜິດໂດຍທັງສັນຍານັ້ນ. ໄລຍະເວລານັ້ນແມ່ນ “ວັນແຫ່ງການແກ້ໄຂຄັນ.”

ໃນພຣະກົດຕົກຕາມທ່ານລູກາ ບົດທີຊາວເອັດ, ພຣະເຢຊູກຳລັງຊົງໄປທົດເຫດການນັ້ນໃນປະຫວັດສາດ, ເພາະພຣະອົງກຳລັງລະບຸເຖິງຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍ ທີ່ຈະບໍ່ຕາຍກ່ອນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງຊົງລະບຸເຄື່ອງໝາຍປະການໜຶ່ງ ຊຶ່ງຖືກນຳສະເໜີເປັນ “ສົງໄສກ່ຽວກັບຄວາມຮ້າງເປົ້າ” ຕາມທີ່ດ້ານເຢຊູພະຍາກອນໄດ້ກ່າວໄວ້. ເຄື່ອງໝາຍນັ້ນຄື ເມື່ອ “ສົງໄສກ່ຽວກັບຄວາມຮ້າງເປົ້າ” ຕັ້ງຢູ່ໃນ “ບ່ອນບໍລິສຸດ,” ແລະເມື່ອມັນ “ຕັ້ງຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ມັນບໍ່ຄວນຢູ່” ຊຶ່ງກໍແມ່ນເວລາດຽວກັນກັບທີ່ເຢຊູຊາເລັມ “ຖືກລ້ອມຮອບດ້ວຍກອງທັບ.”

ເມື່ອເຢຊູຊາເລັມຖືກກອງທັບຫ້ອມລ້ອມໃນປີ 66 ໂດຍ Cestius, ຄຣິດສະຕຽນໃນເຢຊູຊາເລັມໄດ້ຫລົບໜີອອກຈາກເມືອງ, ແລະ Sister White ລະບຸວ່າ ບໍ່ມີຄຣິດສະຕຽນແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວທີ່ເສຍຊີວິດໃນລະຫວ່າງການທຳລາຍທີ່ໃນທີ່ສຸດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 70. Cestius ໄດ້ເລີ່ມການບົດລ້ອມ, ແລ້ວກໍຖອນຕົວອອກໄປດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ບາກດີວ່າບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ ແລະຄຣິດສະຕຽນໃນເມືອງກໍໄດ້ຫລົບໜີໄປ ສອດຄ່ອງກັບຄຳເຕືອນທີ່ກ່ຽວໂຍງກັບໝາຍສຳຄັນນັ້ນ. ໃນປີ 70 Titus ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການທຳລາຍສຳເລັດລົງໂດຍການສະຖາປະນາການບົດລ້ອມຂຶ້ນອີກຄັ້ງໜຶ່ງ. ການບົດລ້ອມຂອງ Cestius ແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງໄສທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ສົງຄາມຢິວ-ໂຮມັນ ຄັ້ງທຳອິດ, ແລະການບົດລ້ອມແລະການທຳລາຍທີ່ Titus ໄດ້ກະທຳສຳເລັດນັ້ນ ແມ່ນຈຸດສິ້ນສຸດຂອງ ສົງຄາມຢິວ-ໂຮມັນ ຄັ້ງທຳອິດ.

ປະຫວັດສາດທັງໝົດນັ້ນດຳເນີນຢູ່ເປັນເວລາສາມປີເຄື່ອງ, ເລີ່ມຕົ້ນແລະສິ້ນສຸດດ້ວຍການບົດລ້ອມ, ແລະໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນມີໝາຍສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ປະຫວັດສາດນັ້ນຖືກພຣະຄຣິດຊົງຊີ້ບອກວ່າເປັນວັນແຫ່ງການແກ້ໄຂຄັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນອົງປະກອບຈຳເພາະຢ່າງໜຶ່ງທີ່ພຣະອົງຈະຕ້ອງຊົງລະບຸໃນພຣະພາລະກົດຂອງພຣະອົງ. ວັນແຫ່ງນັ້ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການພິພາກສາລົງໂທດໃນພາກປະຕິບັດຕໍ່ຍິງແພດແຫ່ງໂຮມ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນກົດວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນບໍ່ລຳ, ແລະສິ້ນສຸດລົງເມື່ອເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດຖືກປິດລົງ.

ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການພິພາກສາລົງໂທດໃນພາກປະຕິບັດຕໍ່ຍິງແພດແຫ່ງບາບໂລນ, ຄົນໜຶ່ງແສນສີສົມພັນຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍານ ຊຶ່ງເປັນໝາຍສຳຄັນ. ເມື່ອຝູງແກະອັນຂອງພຣະເຈົ້າເຫັນໝາຍນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງໜີອອກຈາກບາບໂລນ, ຊຶ່ງການທຳລາຍຂອງນາງໄດ້ຖືກຖອດແບບໄວໂດຍການທຳລາຍເຢຊູຊາເລັມ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ພິຈາລະນາພຣະທຳລູກາ ບົດທີ 21 ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.